A°. 1841. N°. 97.

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —)

WOENSDAG 19 MEI.

(De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

Uit hoofde van den *Hemelvaartsdag* wordt er aanstaanden Donderdag geene Courant uitgegeven.

De Kamer.

Eindelijk heeft de Kamer dan weder eenig teeken van leven gegeven; lang had het geduurd sinds men niets van haar vernam, dan dat zij in hare afdeelingen overwoog, en petitiën ontving. Vrijdag zijn daarop de beraadslagingen, dat is de redevoeringen, aangevangen over de Ontwerpen betrekkelijk de regterlijke organisatie van Zuid-Holland, Noord-Holland en Limburg. Het gold de invoering van twee nieuwe geregtshoven; de vermeerdering dus van het reeds overmatig geachte getal onzer regterlijke ligchamen, met meerdere kosten gepaard. Bij de beraadslaging over het eerste Ontwerp bleek het dat de tegenstand, welken de Ontwerpen ontmoetten, hoofdzakelijk gegrond was op de ontevredenheid die men over de bestaande regterlijke organisatie gevoelde. Het was bij verre weg de meesten niet te doen om een hof aan Noord-Holland te ontzeggen; maar om het geheele stelsel onzer regterlijke instellingen te herzien. In dien geest meende men niet beter te kunnen doen dan zich tegen het Ontwerp te verklaren.

Waarlijk, het is te betreuren dat bij den constitutionelen geest, die den koning schijnt te bezielen, de Kamer zoo achterlijk blijft. De passiviteit moet er dan wel diep ingedrongen zijn, dat, nu zij, in de beste verstandhouding met het hoofd van den staat, zoo veel invloed zou kunnen oefenen, nu haar, zigtbaar, door den koning zelven zulk een ruime werkkring geopend is, slechts blijken van uitputting en onvruchtbaarheid weet te geven. Kunnen dan een vijftigtal mannen die gecenseerd worden tot de kundigsten des lands te behooren, niets, hoegenaamd niets meer daarstellen? Vervloog dan al de geestkracht, waarvan er nu toch slechts zoo weinig zou zijn gevorderd om een initiatief te nemen en te zeggen wat men dan eigenlijk, logisch, begeeren zou?

Immers bij de volle bevoegdheid der Kamer om een initiatief te nemen, had men van de leden, die het stelsel om in iedere provincie een hof te hebben, afkeurden, kunnen verwachten dat zij tegenover zulk stelsel een ander zouden hebben geplaatst? Dat zij zich — zij hadden er waarlijk tijd genoeg toe — zouden hebben verstaan omtrent een ander stelsel van regterlijke organisatie en dit aan de Kamer zouden hebben voorgesteld, opdat deze dan besliste aan welk stelsel zij de voorkeur wilde geven. Dit ware een zeer eenvoudige en logische maatregel geweest; waarop eene logische discussie, een logisch besluit had kunnen volgen. Had de meerderheid zich verklaard voor het behoud der thans bestaande organisatie, dan kon men aan Noord-Holland en Limburg geen hof ontzeggen; want als men er een aan Drenthe geeft, zou het tamelijk belagchelijk wezen er een aan Noord-Holland te willen onthouden. Keurde daarentegen de meerderheid der Kamer het thans bestaande stelsel af, en vond zij het getal hoven nu reeds te aanzienlijk, dan behoorde zij immers tot een ander stelsel over te gaan, waarbij de geheele organisatie herzien wierd. Een van beide toch behoorde men, in gezonde redenering, te doen: *of* het bestaande stelsel te completeeren, *of* een ander in te voeren; blootelijk te weigeren het eerste te doen, zonder pogingen tot het tweede te willen aanwenden, als men er volle bevoegdheid toe heeft, — is eigenlijk zeggen: ik weet niet wat ik wil.

Terwijl men eene stelselmatige, geregelde, afdoende discussie had kunnen houden, werd er thans eigenlijk in de lucht geschermd. Men redeneerde zonder eenig beginsel.

De uitkomst was dat het Ontwerp met 37 tegen 15 stemmen werd aangenomen; ofschoon verscheidene dergenen die zich voor het ontwerp verklaarden, niet ontveinsden dat zij het bestaande stelsel afkeurden. Maar zij stemden er voor, vermits zij meenden dat het beter is een min goed stelsel aan te nemen dan in 't geheel geen; vermits zij meenden dat als men eenmaal een stelsel heeft aangenomen, en geen ander in de plaats weet voor te slaan, men dan het aangenomene completeeren moet.

Terwijl dus de meerderheid welligt der Kamer het bestaande stelsel afkeurt, heeft men het bevestigd, naardien de oppositie tegen het Ontwerp te zwak was om zelve iets voort te brengen, en een initiatief te nemen waartoe zij niet alleen ten volle bevoegd, maar door gezonde redenering geroepen was.

Buitenlandsche berigten.

GRIEKENLAND.

Triest, *6 mei*. De laatste post uit Athene brengt geen nieuws, doch bevestigt de vroegere berigten nopens den ijver en de loijaliteit, waarmede de Grieksche regering zich ten aanzien der Candische opstandelingen gedraagt. De kusten worden zeer streng bewaakt, om alle overscheping van onrustookers naar het eiland te verhinderen. In de laatste dagen was het der Grieksche gendarmerie gelukt, eenige benden, die op het punt stonden om zich in booten ter overvaart in te schepen, te verstrooijen. (*Allg. Zeit.*)

ZWITSERLAND.

Op den St. Gothard had onlangs een verschrikkelijk voorval plaats. Een gezelschap, hetwelk, in weerwil van alle afraden, bij het gevaarlijkste weder deszelfs weg over den berg voortzetten wilde, zocht eene wijkplaats in een klein huisje bij Acrolo, doch werd door eene onzagchelijke lawine overstelpt. Zes personen, eene mevrouw *Lotz* uit Bazel, een reiziger uit Beligorate, een uit Lubeck, eene kamenier en twee bedienden verloren er het leven bij. (*Köln. Zeit.*)

ENGELAND.

Londen, *14 mei*. De tijd van den terugkeer van het hof naar Windsor hangt, zegt men, onder anderen van den uitslag der tegenwoordige discussiën in het Lagerhuis, over de voorstellen wegens de inkomende regten, af.

Die debatten, welke op nieuw drie dagen lang zijn voortgezet, hebben nog volstrekt tot geene uitkomst geleid, en moeten aanstaanden maandag hervat worden, als wanneer men verwacht dat sir *R. Peel* het woord zal voeren. In de zitting van gisteren zijn de tegenwerpingen der behoudende partij door den kanselier van den exchequer wederlegd geworden. Hij betoogde hoofdzakelijk, dat de staat van het land veel erger was toen de hertog van *Wellington* en zijne vrienden het bewind verlieten, dan tegenwoordig, en dat de beweringen der oppositie met zich zelve in tegenspraak waren, naardien óf de verminderde regten op vreemde suikers de West-indische koloniën niet zouden benadeelen, óf de invoer van elders door die vermindering toe zou nemen, en de schatkist alzoo beduidend gestijfd worden, terwijl de tegenpartij volhield, dat genoemde koloniën daardoor zwaar lijden moesten, zonder dat de schatkist er iets bij won. Eindelijk beschuldigde hij de oppositie, dat zij de voorstellen der regering bestreed, zonder zelve andere middelen tot verbetering der financiën aan de hand te geven.

— Over het algemeen begint men het er voor te houden, dat, ingeval de ministers de nederlaag lijden, zij het Parlement zullen ontbinden.

— De geruchten, welke, ten opzigte van het vermoedde behoud van de stoomboot *President*, in de laatste dagen in omloop zijn geweest, hebben zich ongelukkig niet bevestigd.

FRANKRIJK.

Parijs, *15 mei*. Het getal der voorsteden van Parijs zal met twee vermeerderd worden, welke de namen van *Napoleon* en *Maria Amelia* moeten dragen.

— De kamer der gedeputeerden zal denkelijk tegen het einde der volgende week hare werkzaamheden volbragt hebben.

— Een jong mensch van goeden huize is van den top der kolom Vendôme afgesprongen, en heeft zich het hoofd verbrijzeld. Die ongelukkige moet als het slagtoffer der zucht tot grof spel beschouwd worden, welke in de zoogenaamde speelclubs meer en meer de overhand neemt. Men verzekert dat hij in een dier clubs tachtigduizend franken heeft verloren, terwijl zijn jaarlijksch inkomen niet meer dan vijftienduizend livres bedraagt.

— De debatten in de zaak van *Darmès* en zijne twee medebeschuldigden zullen den 24sten dezer bij het hof der pairs aanvangen. De advocaat *Favre*, die door eerstgenoemden tot zijnen verdediger gekozen was, heeft verklaard deze taak niet op zich te kunnen nemen.

— Te Marseille wordt de instructie van het zoogenaamd republikeinsch komplot met ijver voortgezet. Het getal der deswege in hechtenis zittenden bedraagt zes en dertig.

— De heer *Victor Capouillet*, van Mons, heeft een brevet bekomen voor het vervaardigen eener monstermachine tot het slaan van muntspeciën; met eene machine van 10 paardenkracht kan deze toestel 115,200 stukken van 5 franken in éénen dag munten, of 180 millioen per jaar. Thans bevreemdt het ons niet, dat het Fransche gouvernement er op bedacht is, al de munt-etablissementen van Frankrijk af te schaffen om de geheele fabricatie te Parijs te concentreren. Deze machine zou, des noods, al de munten van Europa slaan. (*Echo de la Frontière.*)

De berigten uit Madrid loopen tot 10 mei. De generaal *Espartero*, een-hoofdig regent, heeft dien dag zijnen eed afgelegd en is onmiddellijk daarna op zijn paleis geïnstalleerd. De gewone brieven zullen ons spoedig inlichtingen nopens de eerste daden van het regentschap geven. Bij de plegtigheid der eedsaflegging is een *Te Deum* gezongen.

De koningin *Isabella* is geboren 10 october 1830; volgens artikel 56 der grondwet bereikt zij eerst 10 october 1844 de koninklijke meerderjarigheid. Alsdan

nemen de functiën van *Espartero* een einde. De regent is 49 jaren oud. Hij blijft het opperbevel over de armee behouden. Men zegt, dat de Cortes voornemens zijn hem den titel toe te kennen van doorluchtige hoogheid. Krachtens artikel 60 berust bij de Cortes de bevoegdheid om voor de voogdijschap der koningin te zorgen, maar het is volstrektelijk verboden om de betrekkingen van regent en voogd over H. M. in éénen persoon te vereenigen, of het moest de vader of moeder van den souverein wezen. De benoeming van den generaal *Espartero* is eene gebeurtenis voor het schiereiland, welke niet onverschillig is voor Europa, uithoofde van de staatkundige omstandigheden, die daaraan zijn voorafgegaan, en de tegenwoordige gesteldheid van Spanje.

Parijs, 15 mei. In de *Revue des deux Mondes* van heden leest men: »De kamer van afgevaardigde zal zich eerlang bezig houden met de wet betrekkelijk ons traktaat met Holland. Wij wenschen vurig dat die wet aangenomen worde. Wij willen niet bevestigen dat het traktaat gemaakt en gesteld is met al de wenschelijke zorg. Ver vandaar. Er zou veel in te berispen, veel aan te verbeteren zijn, bijaldien eene diplomatische overeenkomst herzien en geamendeerd kon worden als een ontwerp van gewone wet. Over het algemeen verwaarloost men te veel de discussie en de redactie dier handels overeenkomsten, welke echter zoo belangrijk zijn; zij zijn vaak het werk van mannen, weinig ervaren in die moeijelijke en verwikkelde aangelegenheden.

»Doch hoedanig ook, moet het traktaat gunstig worden beschouwd, vooral als *precedent*, als een eerste stap op eene baan waarop het heilzaam is voort te schreden, elken dag, zonder ophouden voort te schreden. Dit is een hoofddoel der staatkunde van onzen tijd. Er is eene schoone en grootsche taak te volvoeren; wij hebben dezelve te lang verzuimd; het kabinet behoorde er ernstig aan te denken. Zich te verbeelden dat de toestand der handelsbetrekkingen in de wereld nog lang kan blijven op den tegenwoordigen voet, dit zou den naam van besturen onwaardig zijn. Dit zou zijn: leven bij den dag; erger nog: het zou zijn het politisch en commercieël verval van ons land voorbereiden."

BELGIE.

Brussel, 16 mei. Den 12den dezer is te Maastricht de tentoonstelling der voortbrengselen van kunst en nijverheid in het hertogdom Limburg, door de zorg en in het locaal van de *Maatschappij der Vrienden van Wetenschappen en Kunsten*, geopend geworden. Alle berigten komen daarin overeen, dat deze tentoonstelling verre de verwachting overtreft.

— Uit Brussel wordt gemeld, dat koning *Leopold* en zijne gemalin gisteren van Parijs derwaarts zouden wederkeeren, en dat HH. MM. zich eerlang naar Ostende dachten te begeven.

— De Poolsche graaf *Gérofski* en de Spaansche infante *Isabella*, welke uit Parijs gevlugt waren, zijn te Namen gearriveerd, en hebben aldaar aan de autoriteiten verklaard dat hun huwelijk door eenen priester was ingezegend. Desniettegenstaande is de graaf, volgens bekomen last, door twee officieren van policie begeleid, naar Brussel gevoerd, en de infante naar Parijs teruggebragt.

Binnenlandsche berigten.

's *Gravenhage*, 16 mei. De minister van financiën, als bij koninklijk besluit van 12 april ll. gemagtigd tot de uitgifte van schatkist-biljetten, daargesteld volgens de wet van den 27sten december 1840 (*Staatsblad* n°. 79), heeft, onder dagteekening van den 12den dezer, bekend gemaakt, dat die biljetten voorloopig verkrijgbaar zijn gesteld bij den agent van het ministerie van financiën te Amsterdam, mr. *J. van Iddekinge*, tegen storting bij de Nederlandsche bank van de som, in elk biljet vermeld, vermeerderd met de renten daarop te goed tot den dag, voorafgaande dien der storting; dat deze biljetten groot zijn ƒ 1000 of ƒ 100, loopende tegen vier ten honderd rente in het jaar, opzegbaar op drie, zes, negen en twaalf maanden na hunne dagteekening, of verwisselbaar bij den afloop der twaalf maanden tegen nieuwe biljetten; kunnende deze ook in betaling worden gegeven in alle rijks belastingen, met bijberekening der renten tot den laatsten dag der voorafgaande maand.

— De koningin van Portugal heeft den baron *Mollerus*, Nederlandsch zaakgelastigde te Lissabon, benoemd tot commandeur der Christus-orde.

Freule *Bangeman Huijgens*, dochter van den Nederlandschen minister te Koppenhagen, is benoemd tot hofdame van eene der prinsessen van Denemarken. (*Handelsb.*)

(Men zou kunnen vragen of het betamelijk is dat de dochter van eenen Nederlandschen gezant, bij eene der prinsessen van het land alwaar hij Nederland vertegenwoordigt, persoonlijke dienst verrigte? — Ons schijnt het zeer ongepast, dat eene Deensche prinses aan de dochter van degene, die in Denemarken Nederland vertegenwoordigt, kunne gelasten: leg mijnen hoed neder; haal mij een zakdoek, enz.)

— Op woensdag, den 9den junij aanstaande zal, door de commissie van beheer en toezigt over de droogmaking van het Haarlemmermeer, op het huis Zwanenburg, halfweg Haarlem en Amsterdam, worden aanbesteed: het maken van een gedeelte der bedijking en ringvaart voor de droogmaking van het voorschreven Meer, strekkende van de grensscheiding tusschen de provinciën Zuid- en Noord-Holland, tot aan de Kom achter de sluizen op halfweg Amsterdam en Haarlem, en zulks in drie perceelen.

— Naar men verneemt, is de tentoonstelling van schilderijen, welke thans in deze residentie geopend is, met eenige fraaije kunststukken verrijkt, waaronder zich bevindt de groote schilderij van *de Keyzer*, voorstellende: den veldslag van Woeringen des jaars 1288. Deze stukken zullen van morgen (maandag) af te bezigtigen zijn.

Door de commissie van beheer over de tentoonstelling van schilderijen en verdere kunstwerken alhier, gemagtigd tot het aankoopen en doen verloten van eenige kunstwerken van gemelde Tentoonstelling, is aan een ieder bekend gemaakt, dat de aandeelen of loten verkrijgbaar zijn tegen betaling van *vijf gulden* voor elk aandeel, aan het lokaal der tentoonstelling, van 10 tot 4 ure, ten huize van heeren commissarissen over de tentoonstelling, ten kantore van den heer notaris *van der Haak* (die met al wat de verloting betreft is belast) alsmede te Amsterdam ten kantore van de heeren *Broes* en *Gosman*, op de Prinsengracht over de Noorderstraat. »De algemeene bijval, welke der vorige verloting bij de tentoonstellingen hier ter stede, en wel inzonderheid in 1835 en 1839, is te beurt gevallen, die zoo zeer ter aanmoediging der kunstenaars hebben verstrekt, doet bij de commissie de gegronde verwachting ontstaan, dat ook die poging, in het belang der kunst, wederom de medewerking van een ieder, zoo binnen als buiten deze residentie, in eene ruime mate zal mogen ondervinden; zullende, even als vroeger, naar gelang van het groote getal deelnemers, de waarde en het aantal van aan te koopen en te verloten stukken vermeerderd worden, terwijl de volle inleg, zonder eenigen aftrek hoegenaamd, tot aankoop van prijzen zal gebezigd worden. De deelneming in de verloting is geopend van heden tot den 12den juli 1841."

's *Gravenhage*, 17 mei. Bij het bekende hoogste regterlijk gewijsde was de zaak van het staats-copyregt beslist in den gezonden, wettelijken zin, en overeenkomstig het belang van den staat, de wetenschap en de nijverheid; doch het was eene onregelmatigheid, dat het besluit, waarnaar ten deze jaren lang verkeerd was gehandeld, niet vormelijk ingetrokken was. Wij vernemen, dat dezer dagen, bij koninklijk besluit, dat van 2 julij 1822, *Staatsblad* n°. 16, ten gevolge van het bekende arrest van den Hoogen Raad, voor vervallen is verklaard. Dit is eene waardige handelwijs, welke wij allezins toejuichen. (*Weekb. v. h. R.*)

— De grondwettigheid van het polder-reglement van Gelderland is thans aan de beoordeeling van den Hoogen Raad onderworpen in de zaak van den heer *L. A. Sassen*, ontvanger-generaal der beurzen *ad studia* te 's Hertogenbosch, requirant van cassatie tegen twee nagenoeg gelijkluidende vonnissen van het kantongeregt van Zalt-Bommel, van 27 februarij 1841, waarvan er een is medegedeeld in n°. 179.

Mr. *W. Wintgens* heeft hoofdzakelijk aangevoerd, dat artikel 111 van van het reglement, waarbij onder andere anderen is bepaald, dat heggen en boomen, welke schadelijk zouden worden bevonden, op last der dijkstoelen zouden worden weggeruimd, en krachtens hetwelk de requirant tot die wegruiming werd gedwongen, niet was overeen te brengen met artikel 162 der grondwet, dat aan elk het vreedzaam bezit en genot zijner eigendommen waarborgt; — dat noch wetten, noch reglementen, noch koninklijke besluiten in het minste aan de grondwet vermogten te derogeren; maar dat, zoo zij daarmede in strijd waren, *eo ipso* hunne nietigheid met zich voerden; — dat de beoordeeling hiervan aan de regterlijke magt was opgedragen, die niet slechts *volgens* de wet, maar ook *over* de wet haar oordeel en beslissing moet uitbrengen, met dien verstande, dat haar onderzoek daarheen strekken moet, of de wet, in de behoorlijken vorm, van de bevoegde magt afkomstig is; of dezelve beschikkingen inhoudt, waarover de magt bevoegd was te statueren, in één woord, of de wet geldig is, volgens welke zij regt spreken zal, zonder daarom de innerlijke waarde of billijkheid der wet te beoordeelen en dat het behoorde tot de essentie der regterlijke magt, om bepalingen, welke haar inconstitutioneel toeschijnen, in derzelver *partiële* toepassing te niet te doen, enz.

In het geheel zijn er zes middelen van cassatie voorgesteld.

De advocaat-generaal *van Maanen* heeft geconcludeerd tot niet-ontvankelijk-verklaring in cassatie, en de uitspraak is bepaald op den 8sten junij. (*Weekbl. v. h. R.*)

's *Gravenhage*, 18 mei. Z. M. heeft aan den onder-intendant der tweede klasse jhr. *B. W. Everts* het non-activiteits-tractement verleend.

Z. M heeft den adjunct-intendant *E. A.* baron *Dibbets*, bevorderd tot onder-intendant der tweede klasse.

Men verneemt, dat Z. M. den tweeden luitenant-ingenieur *H. J. S. Hasebroek*, benoemd tot ambtenaar voor den waterstaat in Oostindie, eervol ontslag uit de militaire dienst verleend heeft.

Na den afloop der zitting van de Tweede Kamer van gisteren, is er eene bijeenkomst met gesloten deuren gehouden, waarin over het ontwerp, houdende een nieuw reglement van orde der Kamer, is gehandeld. Dat stuk zal worden gedrukt en later in beraadslaging komen.

Aanstaanden maandag zullen de afdeelingen der Kamer zich bezig houden met de ingekomen antwoorden der regering, nopens het ontwerp van wet, ten aanzien der krankzinnigen, in hetwelk onderscheidene wijzigingen gebragt zijn.

— Men verwacht voorts, in de aanstaande week, de antwoorden der regering ten opzigte van de voordragt van wet, betrekkelijk onteigeningen ten algemeene nutte, benevens eenige wijzigingen in dat ontwerp.

Men verzekert, dat de werkzaamheden der Kamer tegen Pinksteren zullen worden geschorst, en dat dezelve in het begin der maand augustus zullen worden hervat. Alsdan ziet men de aanbieding der staatsbegrooting voor de jaren 1842 en 1843 te gemoet, met welker bijeenbrenging men zich thans bij het gouvernement moet bezig houden.

Utrecht, 15 mei. In de op heden gehouden buitengewone vergadering van de staten der provincie is de acte van hulde aan den koning *Willem* II door al de tegenwoordig geweest zijnde leden geteekend. De commissie, door de vergadering benoemd, om die acte aan Z. M. over te brengen, bestaat uit de heeren *W. C. C. J.* baron *van Lynden van Sandenburg*, uit den stand der edelen; Mr. *A. van Beusechem van Harmelen*, uit den stand der landeigenaren, en Mr. *N. P. J. Kien*, uit den stedelijken stand.

Mengelwerk.

Aan de redactie der Arnhemsche Courant.

»*De l'insouciance des gouvernés naît la tyrannie des gouvernans.*"

Motto van het werk: *Histoire des erreurs, fautes et crimes commis pendant la révolution française.*

In uw geacht dagblad van den 3den november 1840, n°. 219, is een brief opgenomen geworden, omstandig eenige feiten van willekeur behelzende, door het *Polder-Bestuur van Boemelerwaard boven den Meidijk* gepleegd aan de goederen onder *Hedel* en *Driel* gelegen en aan den heer L. A. SASSEN *cum suis*, te 's Hertogenbosch, toebehoorende. — Deze brief is in het dagblad *de Noord-Brabander*, van den 3den december 1840, n°. 145, voorafgegaan door eene inleiding, overgenomen, waarbij de hooge regering wordt aangezocht, om óf aan dien beledigenden willekeur paal en perk te doen stellen, óf, zoo van de waarheid van het aangevoerde niet blijken mogt, den steller van dat stuk volgens de wet te regt te doen staan. — Noch aan het een noch aan het ander schijnt gevolg gegeven te zijn! Om de gewigtige oogenblikken, waarin niet alleen eene voordragt van wet over de *regtsmagt der heemraadschappen* enz. bij de wetgevende Kamer aangeboden, en een ontwerp over *conflicten* te verwachten is, maar ook door den Hoogen Raad over de voorgestelde *ongrondwettigheid van het reglement op het beheer der rivier-polders in Gelderland*, waaruit dat polderbestuur deszelfs magt wil ontleenen, zal worden beslist, — vermeen ik aan de goede zaak geene ondienst te zullen doen door de juiste opgave, hoedanig het met die zaak thans gesteld is.

Uit den aangehaalden brief zal UEd. gezien hebben,

dat de heer L. A. SASSEN, den 16den october ll. namens dat polder-bestuur door den heer LENSHOEK, als ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kantongeregt te Zalt-Bommel, voor dat kantongeregt was gedaagd geworden: 1°. om vijf notenboomen aan den Weidijk te Hedel, en 2°. eene heg aan den hof van zijn molenhuis te Driel uit te hakken. — Vermits de dagvaarding aan eene blijkbare nulliteit in den vorm mank ging, was de gedaagde niet verschenen, hetgeen echter niet belet heeft, dat de kantonregter, *tevens zijnde secretaris van voornoemd polderbestuur*, hem bij verstek tot de *hoogste boete* heeft gecondemneerd. Zoodra deze twee vonnissen waren geïnsinuëerd, is de gedaagde in oppositie gekomen, wanneer de kanton-regter, op het betoog van MR. E. F. SASSEN, advokaat te 's Hertogenbosch, zijne beide vonnissen vernietigd, en, op nieuw regt doende, het openbaar ministerie *niet ontvankelijk in deszelfs regtsvervolging verklaard* heeft.

Naauwelijks was in uw dagblad van 24 november 1840, n°. 234, een tweede brief, over *de handelingen van het bestuur in het algemeen* in het *kanton Bommel* gepleegd, verschenen, waarop het *Handelsblad* van zaturdag den 28sten november 1840, n°. 2828, met een belangrijk berigt de aandacht der regering vestigde, of er werden dadelijk twee nieuwe oproepingen, *woordelijk van* DENZELFDEN *inhoud*, tegen den heer L. A. SASSEN uitgevaardigd. De gedaagde verdedigde zich met *dezelfde* kracht en middelen, doch met minder vrucht; want hij werd nu door den *zelfden* regter, ter *zelfder* zake, gecondemneerd tot boete en wegruiming van boomen en heg bij de vonnissen, in het *Weekblad van het Regt* van 6 mei 1841, n°. 179, medegedeeld. — Ter bekwamer tijd heeft zich de veroordeelde van deze vonnissen in cassatie beroepen, welk beroep op woensdag den 12den mei 1841 voor den Hoogen Raad is behandeld, wanneer de belangen van den rekwirant door den kundigen en verdienstelijken advokaat Mr. W. WINTGENS meesterlijk zijn voorgedragen, en de middelen van cassatie overtuigend geadstrueerd; — zijnde de uitspraak op den 8sten junij eerstkomende bepaald geworden.

De advokaat-generaal Mr. C. A. C. VAN MAANEN, heeft twee middelen van *niet-ontvankelijk-verklaring* voorgedragen, welke bij de keurige rede van den pleitbezorger bondig wederlegd zijn; — men verwacht dan ook de verwerping van dezelve, en eene uitspraak over de *ongrondwettigheid van het polder-reglement van Gelderland*.

Ofschoon de rekwirant voor den regter te Zalt-Bommel met de baarblijkelijkste bewijzen had aangetoond, hoe laaghartig zijn *eigendoms-regt* was *miskend* en *verkort* geworden, en welke *onregtvaardigheden hem boven anderen werden aangedaan*, is echter de *kanton-regter* en *secretaris* in het onderzoek dier middelen niet getreden, maar heeft hij de beoordeeling daar van geheel aan het polder-bestuur toegekend; een beginsel, waaraan ook door den Hoogen Raad geene hulde zal worden toegebragt.

Mogt intusschen de cassatie onverhoopt worden verworpen en tot de uitvoering der vonnissen worden overgegaan, dan zal men in Nederland het ongehoorde schouwspel zien, dat agenten van de publieke magt, IN NAAM DES KONINGS, op *hetzelfde vak dijk* te *Driel* voornoemd eene benkenheg, staande *drie ellen vijftig duimen* beneden den kruin van den dijk, wegruimen, terwijl *aldaar* op *datzelfde vak* zeven notenboomen, toebehoorende aan de erven van wijlen den generaal-majoor VAN HOMRIJ, slechts *twee ellen* beneden den kruin van dien dijk geplaatst, en waarvan de benedenste, tot op eene distantie van slechts drie en dertig ellen van den wind-korenmolen van den heer L. A. SASSEN zijnde gepoot, den molen aanmerkelijk hinderen en *den wind benemen*, ongehinderd mogen blijven staan; — terwijl almede vijf notenboomen van denzelfden heer SASSEN op den Weidijk te Hedel uitgekapt, en de heggen van den poldermeester JOOST DE BIE te Hedel, en den heemraad W. G. VERSTEEG te Nieuwaal (die in zijne kwaliteit tot de wegsiering heeft medegewerkt) *langs den kruin* der dijken zich bevindende, zullen worden geëerbiedigd.

Ik zal mij voor het oogenblik van alle verdere aanmerkingen ter dezer zake onthouden, afwachtende het nader verslag, hetwelk het *Weekblad van het Regt* van deze zaak heeft toegezegd, en hetgeen met te meer belangstelling wordt te gemoet gezien, omdat het ingevoerde reglement, (waarvan thans de verbindbaarheid in deszelfs hoofddeelen bij het hoogste regterlijk collegie in Nederland, welke reeds zoo menige blijken van getrouwheid aan de wet heeft gegeven, is aangerand) *alleen door meer dan honderd gesalariëerde ambtenaren gepalissadeerd*, door alle landeigenaren in Gelderland, als strijdig met de beginselen van regt en billijkheid, wordt gehaat en verfoeid.

Aan de Redactie.

De burgemeester der gemeente Appeltern, in het ambt van tusschen Maas en Waal, voor eenige maanden overleden zijnde, hebben zich — zoo men meent — verscheidene sollicitanten voor die betrekking opgedaan; onder anderen *en minderjarig jongeling uit eene andere provincie*, dien men met bevreemding verneemt dezer dagen door den heer gouverneur van Gelderland te zijn voorgedragen. — De redactie der *Arnhemsche Courant*, steeds gereed om onbillijke handelingen, waar die ook bestaan, en zonder aanzien van persoon aan het licht te brengen, zou de ingezetenen der gemeente Appeltern grootelijks verpligten door het hare te willen bijdragen om de aandacht der hooge regering op deze zaak te vestigen, uit hoofde er als dan geen redelijke grond bestaat voor de vrees, dat eene zoo belangrijke en uitgebreide gemeente zal worden toevertrouwd aan een jong mensch zonder geschiktheid of ondervinding, geheel met de ingezetenen en hunne belangen onbekend, geene andere verdienste bezittende dan de neef te zijn van een' goeden vriend des heeren gouverneurs, terwijl onder de sollicitanten gevonden worden mannen van kennis en ondervinding, waaruit Z. M. gereedelijk eene goede keuze zal weten te doen.

Een grondeigenaar van Appeltern
en vijand van kruiwagens.

Eenige bijzonderheden over het stoomschip de President.

Het is welligt niet onbelangrijk, eenige bijzonderheden aangaande het stoomschip »*President*" te vernemen, over welks noodlot men in bangen twijfel verkeert, en waarvoor nu wel het ergste te vreezen, en bijna niets meer te hopen is. — De volgende opgaven der afmetingen van de »*Stambul* en *Mahmudié*," zijn aan de »*Adria*" ontleend, en uit de vergelijking met deze beide stoomschepen blijkt eerst regt de kolossale grootte van den *President*.

	PRESIDENT.	STAMBUL.	MAHMUDIÉ.
	(*Engelsche voeten.*)		
Lengte van het verdek . .	273.	196.	160.
Breedte der boorden . . .	$72\frac{1}{2}$ (1)	27.	$23\frac{1}{2}$.
Diepte	41.	17.	16.
Paardenkracht	540.	160.	120.
Tonnen-inhoud	2366.	620.	428.
Bemanning	80. (2)	26.	25.

De *President* is dus 77 voet langer, $45\frac{1}{2}$ breeder, en 24 voet dieper, 380 paardenkrachten sterker en 1746 tonnen grooter dan de *Stambul*. — De *President* heeft even als de nieuwste Amerikaansche paketbooten, een dubbel verdek, dat den passagiers, zelfs bij slecht weder, het genot der wandeling veroorlooft. De inwendige inrigting van den *President* is smaakvol en *comfortable*, ofschoon niet zoo sierlijk en kostbaar als van de *British Queen*. De zaal is ruim, met spiegels en de standbeelden der vier grootste mannen van Amerika versierd, met een heerlijk tapijt en mahonijhouten tafels voorzien, waaraan 130 personen plaats kunnen nemen. De wanden van de galerij, die uit de zaal naar de slaap-kajuiten en het dames-kabinet voert, zijn met tapijten behangen, die tooneelen uit het leven van COLUMBUS voorstellen; als: 1°. verschijnt hij met zijnen zoon DIEGO aan de poort eens kloosters, brood bedelend; 2°. de ontdekking der nieuwe wereld; 3°. zijn triomf-intogt aan het hof van FERDINAND en ISABELLA, en 4°. zijne gevangenschap en ellende. — Het dameskabinet is blaauw met goud versierd en bevat eene pianoforte, benevens eene uitgezochte bibliotheek. — De voorkajuit, waarvoor men echter even veel als voor de groote kajuit, namelijk 51 guinjes betaalt, is zeer eenvoudig, en laat veel te wenschen over. — De *President* heeft nooit eene buitengewoon snelle reis gemaakt, en verkreeg daarom bij velen den spotnaam »*Slow Coach*" langzame koets. Gelijk bekend is, nadert tegenwoordig de *Mammouth* van 3200 tonnen en 1000 paardenkrachten zijne voleinding, welke het grootste stoomschip zal zijn, dat ooit den oceaan doorploegde.

(1) Over de raderkasten gemeten.

(2) De passagiers medegerekend, bevonden er zich [illegible] 110 menschen op den »*President*."

Het Brandoffer.

EENE EPISODE UIT DEN SPAANSCHEN OORLOG.

(Uit *Blackwoods Magazine.*)

In het jaar 18— hield eene afdeeling Fransche troepen Aranda del Duero en deszelfs omstreken bezet. Het hoofd der guerillas, de pastoor MERINO, nam haar waar uit zijne schuilhoeken in de bergpassen van San Lorenzo, San Millan en Piquera, van welke de laatste iets noordwaarts van Aranda begint. De Fransche generaal, van de nabijheid des pastoors verwittigd, was verlangend hem te overrompelen en zich, zoo mogelijk, van zijnen persoon meester te maken; ten dien einde had hij naar alle kanten spionnen uitgezonden, welken hij groote belooningen beloofde, indien hij door hunne nasporingen in staat gesteld werd, den door hem voorgenomen aanslag uit te voeren. Eenige dagen lang intusschen vernam men niets, en men zou bijna hebben getwijfeld, of MERINO nog wel in den omtrek was, als niet dagelijks zijne troepen de Fransche piquetten en patrouiljes opgeligt, de depêches onderschept en de voorposten verontrust hadden. De Spanjaarden gaven den door hen gemaakten gevangenen geen genade. Barmhartigheid was toen weinig aan de orde van den dag, en ook de Franschen dachten er niet aan, daarvan een voorbeeld te geven. MERINO was wegens zijne wraakzuchtige en gruwzame voornemens bijzonder berucht, en in het tegenwoordige oogenblik raasde hij als eene tijgerin welke men van hare jongen beroofd heeft; want de junta, die hij gevormd had om de aangelegenheden van Burgos te regelen en uit welker hulpbronnen hij de grootste voordeelen getrokken had, was door de Franschen overrompeld en hare medeleden waren doodgeschoten. Onder hen bevonden zich eenige zijner persoonlijke vrienden, en toen hij het berigt van hunnen dood ontving, zwoer hij den verschrikkelijken eed, dat hij voor ieder haar op hun hoofd het bloed eens Franschmans hebben wilde.

Na een of twee vergeefsche nachtmarschen en pogingen van de zijde der Fransche troepen, ontving de Fransche generaal van eenen vertrouwden spion het berigt, dat MERINO den volgenden nacht in een bijna vier uren van Aranda verwijderd dorp zou doorbrengen, en wel met een zeer klein escorte, daar hij het grootste deel zijner strijdkrachten in eene andere rigting had gezonden. Het oogenblik scheen den Franschen bevelhebber gunstig voor de uitvoering van zijn lang beraamd plan, en hij gaf derhalve ten dien einde de noodige bevelen.

Nagenoeg een uur voor zonnen-ondergang op eenen zondag-avond verlustigden zich de bewoners van een klein, aan den voet des Sierra Piquera gelegen dorp met te dansen naar de muzijk van een paar guitarren op de opene *plaza*, die men bijna in elke stad of elk dorp, hoe klein ook, vindt, en die in de week voor marktplaats, op zon-en feestdagen voor danszaal dient. De castagnettes klonken en de dansers bewogen zich in de fraaiste standen van den *bolero* in het rond, toen hun genoegen eensklaps door de aankomst van een klein getal ruiters, welker voorste de boeren terstond door het afnemen van den hoed met den grootsten eerbied groetten, gestoord werd.

Het was een man van acht en dertig of veertig jaren, met ernstige en barsche wezenstrekken en van eenen stevigen en gespierden ligchaamsbouw. Zijne kleeding bestond uit eenen langen overrok en een vest van zwarte stof, eene blaauwe broek en eenen ronden hoed. Een paar zwarte sporen waren aan zijne hielen geschroefd, een sabel hing aan zijne zijde en een lange ligte karabijn, sierlijk bewerkt, was voor op zijn zadel gegespt. Zijne geheele verschijning was niet geschikt veel opmerkzaamheid te trekken, welke veel meer het paard gold dat hij bereed. Dit dier was van het schoonste Andalusische ras; op zijnen glinsterend zwarten huid was geen vlekje van eene andere kleur te bekennen, en zoo als het daar stond, op den grond stampte, terwijl het zijnen trotschen nek kromde en met het gebit speelde, waarbij vlekken van sneeuwwit schuim als sterren op zijne breede borst en in zijne golvende manen zich vertoonden, was het een volkomen model van een schoon paard. Eenige schreden achter hetzelve werd een ander, even zoo schoon strijdros, volkomen gezadeld en getoomd, door een' ordonnans geleid.

De nieuw aangekomene, in [illegible] lezer vermoedelijk den pastoor MERINO [illegible] herkend hebben, vroeg naar den [illegible], en begon, nadat deze beambte [illegible], een gesprek met hem, hetwelk [illegible] geëindigd had, toen de spits van eene [illegible] zich vertoonde. Eerst kwam [illegible] en gewapende kavallerie opdagen — huzaren, wier blaauwe, rijk met wit versierde pelzen, blinkend gepoetste wapens en schoone paarden den tegen hen over

staande regelmatiger Fransche troepen geene oneer zouden hebben aangedaan. Elk escadron was zamengesteld uit paarden van eenerlei kleur — het eene bestond uit zwarte, het andere uit bruine, het derde uit graauwe, enz. Nadat bijna duizend paarden voorbijgetrokken waren, kwam de infanterie aan; hare eenvoudige graauwe uniformen met roode opslagen zagen er zindelijk en krijgshaftig uit, op hare zwartlederen schako's was van voren het wit geschilderde wapen van Burgos aangebragt met het randschrift » *Regimiento de Arlenza*" een aan eene kleine, zuidelijk van die stad stroomende rivier ontleende naam. Vier bataljons marcheerden over de *plaza* en de trein werd door nog een escadron huzaren gesloten. Al deze troepen sloegen, nadat zij het dorp verlaten hadden, eenen links afgaanden zijweg in, welke na een half uur op een niet zeer groot heideveld uitliep, dat, in het noorden door de bergen, in het westen door een digt bosch van pijnboomen en in het zuiden door eenige weiden begrensd, in een' hoek een *corral*, een groot omheind veld of een stal voor hoornvee en schapen bevatte, eene soort van schuur van hout gebouwd, met eene groote deur aan het eene einde. Hier bragt de eerst aangekomen kavallerie hare paarden onder, terwijl intusschen de infanterie en omtrent driehonderd huzaren, welke de achterhoede hadden uitgemaakt, zich tot bivakkeren gereed maakten. Eene geschikter plaats had bijna niet uitgekozen kunnen worden. Ten zuiden van het weiland en in de rigting van Arando del Duero was eene kleine hoogte, welker helling met hooge boomen bezet was. Onder de beschutting dezer boomen sloeg de infanterie haar bivak op; de kavallerie bond hare paarden in de vlakte aan piketten; er werd hout opgezameld en in volkomen zekerheid vuur aangemaakt — want de oneffene, bergachtige gesteldheid van het land maakte het onmogelijk, dat zij door de Franschen zouden kunnen gezien worden. Alles geschiedde met de grootste orde en regelmatigheid. De paarden in den schuur moesten ontzadeld worden; maar het voor het bivak bestemde escadron, onttoomde hunne paarden slechts, om, in geval van overrompeling, spoediger gereed te zijn. Toen de paarden hun voeder bekomen en de manschappen zich wat verkwikt hadden, legden de laatsten zich in zoo goede orde ter ruste neder, als verwachtten zij aanstonds gewekt en ten strijde gevoerd te zullen worden; de infanterie bij kompagniën achter hare aan rotten staande wapens; de kavallerie vóór hare paarden, welke op de rij aan pinnen vastgemaakt waren. De aangemaakte vuren gingen langzamerhand uit en het drukke gewoel van 4000 menschen werd door de grootste stilte vervangen, die slechts nu en dan door het gerammel van den halsterketting van een onrustig paard of het geroep der schildwachten afgebroken werd.

Omstreeks twee uur na het vallen der duisternis reed MERINO, vergezeld van eenen adjudant en eenen ordonnans, die zijn ander paard geleidde, het bivak rond, bezocht de uitgezette posten, gaf zijnen onderbevelhebbers eenige korte bevelen om naauwkeurig toezigt te houden, en verliet eindelijk, na geëindigde inspectie, het door de troepen bezette oord, zonder dat iemand onder hen in staat zou zijn geweest, den weg aan te wijzen welken hij insloeg. Altijd nog door zijnen adjudant en zijnen ordonnans vergezeld, sloeg hij den weg in eene bergengte in en reed meer dan een kwartier uur zwijgend verder. In dezen tijd vervolgde hij eenen zoo moeijelijken en kronkelenden weg, dat het zelfs op helder dag iemand, die denzelven niet kende, bijna onmogelijk zou geweest zijn, den terugweg weder te vinden. Toen hij aan een oord, dat hij geschikt oordeelde, aangekomen was, wendde hij zich tot zijnen ordonnans en zeide: » Blijft hier en houd u binnen twee uren gereed." De soldaat, met MERINO's gewoonten bekend, steeg af en begon zijn eigen en het door hem geleide paard te ontzadelen en te voederen. De pastoor zette onderwijl zijnen weg voort, nu langs steile afgronden, en over gladde rotsen en steenen, op welke ieder oogenblik de hoef van het paard scheen te moeten uitglijden; dan door holle wegen, over welke oude wilde eikenboomen afhingen, welker takken, door zware massa's van zwart-groene klimop en andere planten ter neder gedrukt, een digt gewelf vormden, dat den doortrekkenden zelfs het geringste lichtstraaltje onderschepte. Op eenigen afstand van zijnen ordonnans liet de voorzigtige priester, even als hij met de soldaten had gedaan, zijnen adjudant achter, en begaf zich alleen naar eene met zachte graszoden bedekte plaats, die door boomen en struiken beschut en door steile rotsen omgeven was, en welke men slechts door een eng en moeijelijk, voor geiten meer dan voor paarden of menschen geschikt pad bereiken kon. Hij zadelde zijn strijdros af, dekte het zorgvuldig toe en bond aan deszelfs hals den voederzak, waarin zich genoegzaam voeder bevond. Daarna haalde hij uit zijn' mantelzak eene kleine ijzeren pot, een stuk brood en wat chocolade. Hij zamelde wat drooge takjes bijeen, maakte vuur aan, haalde water uit eene nabij zijnde beek en verschafte zich op deze wijze in weinig minuten eene kop chocolade. Nadat hij zijn sober avondmaal geëindigd had, dronk hij een fiksche teug water, strekte zich onder een' boom uit en viel spoedig in slaap. (1)

(Het vervolg hierna.)

(1) MERINO onderscheidde zich door zijne voorzigtigheid en wendde de boven beschreven maatregelen steeds aan, om zich voor verraad of vergiftiging te vrijwaren.

Marktprijzen.

NIJMEGEN, den 17den Mei 1841.

De aanvoer van *Tarwe* wordt alhier wekelijks kleiner, er is onder den landman nog voorraad genoeg, doch daar er vrij wat *Tarwe* op het land is omgeploegd, en de wintergewassen over het geheel zeer dun en schraal te velde staan, waardoor niet dan een klein gewas te verwachten is, houden de landlieden hunne granen vast en zijn de prijzen langzaam klimmende. Voor *Hooglandsche Tarwe* is heden *f* 9,15 à *f* 9,60; voor gewone soorten *f* 7,30 à *f* 8,50 naar kwaliteit besteed. *Rogge* mede door schaarsheid vlug opgeruimd van *f* 5,25 à *f* 5,70; *Gerst* stil; *Zomer-gerst f* 4,2[illegible] *Boekweit* slap *f* 5,25 à *f* 4,25, *Haver* willig *f* 2,50 à *f* 3.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 18 Mei 1 El 6 Palm 4 Duim; gew. 0 Duim; gev. 6 D.

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG 17 MEI.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten $4\frac{1}{2}$ u.
NEDERL., Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$ pCt.	52	$52\frac{1}{16}$	52 à $\frac{1}{16}$
Dito Dito » 5 »	$99\frac{7}{8}$		
Uitgestelde Schuld » »	$\frac{29}{32}$		
Kansbiljetten f	$25\frac{1}{8}$	$25\frac{5}{16}$	$25\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{16}$
Amortisatie-Syndicaat. à $4\frac{1}{2}$ pCt.	$90\frac{7}{8}$	$91\frac{1}{8}$	91
Dito Dito » $3\frac{1}{2}$ »	75		
Handelmaatschappij » $4\frac{1}{2}$ »	$165\frac{1}{2}$	$165\frac{3}{4}$	$165\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$
Nieuwe Dito » $4\frac{1}{2}$ »			
Nieuwe Dito 1837 » $4\frac{1}{2}$ »			
Oostindische Leening » 5 »	$97\frac{9}{16}$	$97\frac{5}{8}$	$97\frac{9}{16}$
Spoorweg Haarlem »	92		
Aand. Rijn-Spoorweg » $4\frac{1}{2}$ »	$94\frac{1}{2}$		
FRANKR. Inschrijv. G. B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	$22\frac{7}{16}$	$22\frac{5}{8}$	$22\frac{1}{2}$ à [illegible]
Dito onbep. stukk. » 5 »			
Passive »			
Deferred »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. *H.&C.* 1798, 1816. » 5 »	$104\frac{1}{4}$		
Dito 1828, 1829 » 5 »			
Dito 1831, 1833 » 5 »	$97\frac{1}{2}$		
Oblig. bij *Hope* » 4 »	$87\frac{5}{8}$		
Oblig. te Londen » 5 »			
Dito te Hamburg » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »	$68\frac{1}{2}$	$68\frac{9}{16}$	
Certific. van dito » 6 »	$69\frac{5}{8}$	$69\frac{1}{4}$	
POLEN. Aandeel. à fl 300 » f			
Dito à fl 500 » »	$145\frac{1}{4}$	$145\frac{3}{4}$	
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » f			
Dito à fl 250 » »			
Metalliek » 5 »	$105\frac{1}{2}$		
Dito » 3 »			
Dito » $2\frac{1}{2}$ »			
BRAZILIË. Dito dito » 5 »	72		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME Boekdrukker.